

Psalm 9

Septuaginta (LXX)

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ οὐρανοῦ ψαλμὸς τῷ δαυιδ

2 ἔξομοιογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου

3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε

4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἔχθρόν μου εἰς τὰ δόπισω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου

5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην

6 ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής τὸ ὄνομα αὐτῶν ἔξιλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

7 τοῦ ἔχθροῦ ἔξέλιπον αἱ ρομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχους

8 καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ

9 καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι

10 καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι βοηθὸς ἐν εὔκαιρίαις ἐν θλίψει

11 καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε

12 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν σιων ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ

13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἴματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων

14 ἐλέησόν με κύριε ἵδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου ὃ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου

15 ὅπως ἀν ἔξαγγελω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σιων ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου

16 ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορῇ ἢ ἐποίησαν ἐν παγίδι ταύτῃ ἢ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ ποὺς αὐτῶν

17 γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἀμαρτωλός φόδὴ διαψάλματος

18 ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἥδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ

19 ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός ἢ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα

20 ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου

21 κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν διάψαλμα

22 ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾶς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει

23 ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἵς διαλογίζονται

24 ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται

25 παρώξυνεν τὸν κύριον ὁ ἀμαρτωλός κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ θεός ἐνώπιον αὐτοῦ

26 βεβηλοῦνται αἱ ὄδοι αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει

27 εἴπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀνευ κακοῦ

28 οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος

29 ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις ἀποκτεῖναι ἀθῷον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν

30 ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ώς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν

31 ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων

32 εἴπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θεός ἀπέοτρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος

33 ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός ὑψωθήτω ἡ χείρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων

34 ἔνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβῆς τὸν θεόν εἴπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει

35 βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χειράς σου σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός δρφανῷ σὺ ἤσθα βοηθῶν

36 σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ δι' αὐτήν

37 βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ

38 τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ οὗσαν σου

39 κρῖναι δρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς